

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 35. Solum Dei beneplacitum quaerendum est

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

§. XXXV. *Solum Dei beneplacitum optandum est.*

IN voluntate Dei pax, & tranquillitas constituenda est. Si peccavimus, si alios ad peccandum induximus, si ex flagitiis nostris multa mala secuta sunt: dolendum sanè est, & fletibus eluenda sunt crimina, ac digna castigatione plectenda: animi verò perturbatio, & inquietudo evitanda, & cum pace emendationi incumbendum, imploratâ Dei misericordiâ, quæ nos labi permisit, ut discamus non altum sapere, sed timere; neque nostrum putemus esse quod Dei est. Ab ipso veniam, & indulgentiam in spiritu humilitatis, & in animo contrito expectabimus, sicut servus adventum domini sui patientissime præstolatur, Dominus enim est; veniet quando voluerit. Fidelis servus, & prudens nihil quærit, nihil optat, nisi Domini beneplacitum, & in omni eventu ex intimo cordis affectu ait: *Ita Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Matth. 11. 26. Fiat voluntas tua. Ibid. 6. 10. Ad omnem nutum tuum paratus sum. Vis me incolumem esse, vis ægrotare? Vis me dulcedine tuâ perfrui, vis in tenebris, & continua ariditate versari? Vis me abundare, vis penuriam pati? Id volo quod tu vis, fac de me quod tibi placet.* Hæc animi præparatio omnino indifferentis ad quæcunque Deus vult, hominem facit ad omnia mala impavidum, & inconcussum, omnique adversitate superiorem, relicta sui rerumque omnium sollicitudine, & anxietate. Nam si de cibo, & vestimento, aliisque rebus ad vitam necessariis nos sollicitos esse Christus prohibuit, quanto magis superflua & inutilis cæterorum cura abjicienda est? Ipsa pax animi, si anxie quærat, amittitur: atque ideo sublatis curis in sola Dei voluntate quiescendum. Curiositas, & inquisitio, qua sæpe investigamus, quid de nobis futurum sit, naturæ est seipsam amantis, & timentis aliquid pati. Optime Deus ex alta providentiæ suæ specula cuncta respiciens quid unicuique conveniat agnoscit, & suaviter ac fortiter disponens omnia

curam hominis singulariter suscipit, cum illum videt omnem de se cogitationem in ipsum projecisse.

S. XXXVI. *Spes salutis nostra in Deo ponenda.*

Vir christianâ sapientiâ imbutus non solum supernæ dispositioni quæcunque pertinent ad temporalis vitæ subsidia committit, de crastino non cogitans, sicut præcepit Christus; sed spem quoque salutis suæ in ejus voluntate reponit, qui nunquam deserit sperantes in se. In hac spe & conformitate voluntatis suæ cum divina singulariter constitutus salutem suam cum timore, & tremore operatur, misericordiam, & judicium Domino suo fideliter concinens, in cujus arcana irrumperere, & in abyssum profundissimam judiciorum ejus descendere nimis temerarium foret. Certum quidem est neminem posse in hac vita absque speciali revelatione æternæ salutis securitatem habere: sed absit ab homine christiano hæc infania, ut de illa desperet. Hoc illorum est, qui obstinatissima voluntate in facibus suis computrescere, & in malis perseverare decreverunt. Qui verò meminit se Christi sanguine redemptum, & Baptismatis Sacramento initiatum, de bonitate Dei non diffidit, ejusque auxilium indefessus implorat, tutum habens in eo refugium; qui veniam cum lacrymis postulanti, & peccata animo contrito detestanti nunquam negavit. Hæc sunt magna, & saluberrima consilia Domini, exquisita in omnes voluntates ejus, atque adeò sapienter exquisita, ut electionem nostram occultam esse voluerit, ne securitas superbiam generet, & negligentiam, & qui se existimat stare, videat ne cadat. 1. Cor. 10. 13. Quia verò electi pauci sunt, debet vir fidelis cum paucis sanctè vivere, ut certam faciat vocationem suam, & in fine cum paucis coronari mereatur: *Angusta porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inveniunt eam. Matth. 7. 14.* ut Christus Redemptor noster nos docet. Ideò per arctam viam incedendum est, semperque timendum, etiamsi bene